Poznámka k ontologickému důkazu

Jakub Michálek

5. května 2006

Množina $\mathbb{M} \neq \varnothing$ je soubor všech myslitelných věcí (vše o čem má smysl říci, že to má nějakou – i žádnou – hodnotu).[1]

Značíme $G(x)$ hodnotu skutečné věci a $G'(x)$ hodnotu věci v nahlédnutí pro $x \in \mathbb{M}$. Jak $G(x)$ tak $G'(x)$ jsou zobrazení $\mathbb{M} \to \mathbb{R}$.

Hodnota je nezáporná konečná veličina:

$$\forall x \in \mathbb{M} : G(x) \geq 0 \wedge G'(x) \geq 0 \tag{1}$$

$$\exists a \in \mathbb{M}\ \forall x \in \mathbb{M} : G(x) \leq a \wedge G'(x) \leq a \tag{2}$$

Anselmův předpoklad:

$$\forall x \in \mathbb{M} : G(x) > G'(x) \tag{3}$$

Z toho vyplývá:

1. Nic (prázdný prostor) nemá nezávisle na objemu žádnou hodnotu. *Zdůvodnění*: Je nekonečně mnoho niců; součet jejich hodnot by byl také nekonečný, a tak v rozporu s definicí (2)[2].

2. Podle předpokladu (3) musí být hodnota nic v představě ještě menší než hodnota ve skutečnosti, ale to je ve sporu s definicí (1).

3. Proto předpoklad (3) obecně neplatí.

4. Neplatí tak obecně ani implikace, že Bůh existuje, neboť podle upraveného předpokladu (3)
$$\forall x \in \mathbb{M} : G(x) \geq G'(x)$$
může existovat jenom v nahlédnutí.

Závěr: Na základě hodnoty věcí nelze o existenci Boha rozhodnout.

[1] Bez újmy na obecnosti uvažujeme jenom samostatné věci bez jejich kombinací, pro ty následující tvrzení platí též.

[2] Pokud ovšem nepřijmeme předpoklad, že hodnota je v ničem rozložena spojitě (extensivní veličina), což nedává smysl. I tak si lze představit nic mimo vesmír, kterého není konečný počet, což dává opět spor s definicí (2) pro kombinaci všech prvků množiny $\mathbb{M}$.